

Грицевич Ю. В.,

асpirант кафедри історії та культури української мови
Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

ДИФТОНГІЧНІ РЕФЛЕКСИ *О В ЗАХІДНОПОЛІСЬКИХ ТА СУМІЖНИХ ГОВІРКАХ (НА МАТЕРІАЛІ ФОЛЬКЛОРНИХ ТЕКСТІВ)

Анотація. У статті на матеріалі записів місцевого фольклору та сучасних діалектологічних даних розглянуто функціонування дифтонгів на місці етимологічного *о в периферійних підляських та суміжних західно-середньополіських говірках північного наріччя української мови. Проаналізовані з опорою на діалектографічні джерела західнополіські народноетичні тексти підтверджують гіпотезу про євристичну цінність фольклорних записів як матеріалу для вивчення особливостей народного мовлення.

Ключові слова: дифтонги, наголос, говірки, фольклорні тексти, Західне Полісся.

Постановка проблеми. Розвиток і на місці етимологічних *о, *е в новозакритих складах – історико-типологічна риса української мови, за якою вона протиставляється всім іншим слов'янським мовам. У північному наріччі української мови (за винятком волинськополіської групи говірок), окрім монофтонгів, на місці давнього *о в наголошенному новозакритому складі представлено звуки неоднорідного творення, які вважають проміжною стадією розвитку *о в і, пор. діалектний фактаж АУМ: в[К]з, р[Л]г, л[Ф]і, т[Л]к, ос[л][К]н, в[Л]н (Східне та Середнє Полісся) [3, к. № 57–62]; хв[К]ст, ст[К]л, пор[К]г; в[Л]з, ст[Л]л, (Західне Полісся) [4, к. № 51]; фіксації Г.Л. Аркушина з ареалу підляських говірок: [О]: *nipOz* [1, с. 382], *кOn'* [1, с. 190], *вOn* [1, с. 44], *стOl* [1, с. 256], *pOв* [1, с. 326], *кOm* [1, с. 272] та ін.

В.М. Мойсієнко, коментуючи фонетичні особливості поліського наріччя, зауважує: «Дифтонги К < о та А < ё (ѣ) фіксуються діалектологами майже на всій території Полісся (виняток – непослідовність (затухання) А на Західному Полісі), хоч АУМ наявність К та А на Західному Полісі (крім Берестейщини та Підляшшя) не підтверджує» [17, с. 52].

В українській лінгвістиці досі немає одностайногого погляду на шлях розвитку українського і з *о. У монографії В.М. Мойсієнка «Про південноукраїнський ікавізм та поліські дифтонги» [18] узагальнено два основних підходи вчених до розв'язання цього питання: «1) до занепаду зредукованих український територіально-мовний простір був нечленований (або слабочленований) і від Прип'яті до Карпат розпочався одинаковий процес витворення і: *вось* > вКз > вJз > вCз > ... віз, при цьому північні українські говірки затримали певну проміжну дифтонгічну стадію /Потебня, Міклошич, Житецький, Михальчук, Шахматов, спочатку Ганцов, Курашкевич, Савченко, Булаховський, Жилко, Деже, Дзендрелівський, Павлюк, Робчук, Назарова, Жовтобрюх, Півторак, Німчук/; 2) до занепаду зредукованих український територіально-мовний простір не був єдиним, тому на півночі і півдні України розвиток *о проходив незалежно, причому в південноукраїнських говірках дифтонгічної стадії не було /пізніше Ганцов, Курило, Шевельов, Залеський, Ткаченко/» [18, с. 24].

Мета дослідження – виявити, систематизувати й проаналізувати дифтонгічні вокали, відображені в записах фольклору. Реалізація поставленої мети передбачає виконання таких конкретних завдань: а) опрацювати місцеві фольклорні тексти в плані виявлення звуків неоднорідної артикуляції; б) зіставити проаналізовану підсистему вокалізму із діалектологічними даними для встановлення характеру зв'язку говіркового матеріалу та фольклорного фактажу.

Виклад основного матеріалу. Дифтонг [К] послідовно відображене упорядниками підляського фольклору. З-поміж інших західнополіських говірок підляський мовно-територіальний простір вирізняє функціонування дифтонгів у наголошений позиції на місці давнього *о. «Далеко краща доля, – констатує Ю. Шевельов, – судилася дифтонгам на Західному та Північному Підляшші, де й дотепер поширені *u_o*, *u_e*, *u_y*, *u_u*, а в деяких селах – навіть *u_a*» [24, с. 931]. Пор. підляські фольклорні репрезентанти: *не бKйтеся* [11, с. 13], *гнKй* [7, с. 61], *дорKжеш*, *солKдеш* [7, с. 74], *тKлько* [6, с. 2], *кKнь* [9, с. 5; 8, с. 7; 11, с. 15; 7, с. 103], *на дeKр* [8, с. 4], *бKльш* [8, с. 7], *рKзни* [12, с. 14], *за стуол* [22, с. 37], *пуозно* [22, с. 61], *муой* [22, с. 101], *пiруг* [22, с. 117], *поктуон* [22, с. 149], *вuон* [22, с. 153], *гуорко* [22, с. 174], *з розбуойником* [22, с. 245], *Антuон*, *за хeуст* [22, с. 268], *в гoрудцi* [15, с. 130], *найбуолыш* [15, с. 122,], *туолько* [15, с. 177], *буор* [15, с. 112], *куонь* [13, № 5–6(57–58), с. 48], *куошкi* [16, № 3(139), с. 34], *мKj* [23, с. 14], *нaKj*, *нKc* [23, с. 16], *вKн*, *нKч*, *по тKмi слiдочку* [23, с. 17], *не бKл'но*, *на всxKd*, *голKекa* [23, с. 18], *злуость* [14, с. 93], *непокуорна* [14, с. 106], *куот*, *через плuот*, *куошку*, *за живuot* [14, с. 27], *куолько*, *туолько* [14, с. 35], *постuой*, *нуожжу* [14, с. 46], *вuон*, *потuом* [14, с. 69], *муоцино* [14, с. 31], *perebuor*, *за pluot* [31, с. 98], *w duom* [31, с. 116], *buobr* [31, с. 149], *voruožka* [31, с. 163], *siruotka*, *na zychuod* [31, с. 172], *тиoj* [27, с. 20], *buolno* [28, с. 85], *nuoczku*, *w zapuol* [28, с. 24], *kraj holuočki*, *w holuowci* [28, с. 25], *za twuoj*, *ne buojsie* [28, с. 8], *puozno* [29, с. 20], *huorsz* [29, с. 86], *Antuon*, *za chwuost*, *nuožkamу* [29, с. 44], *куолько*, *вuон* [32, с. 101], *Рыгуор*, *куот* [32, с. 143], *нуочка*, *доруожска*, *куонь* [32, с. 28], *тиoj* [30, с. 90], *tuolko* [30, с. 112], *potuom* [30, с. 89], *за hoduowlu* [25, с. 118], *ruod* [25, с. 66], *и woruot* [25, с. 109], *твuой* [20], *за druobnymi* [29, с. 75], *за друобними* [20] та ін., пор: «*Кuот ложскi мыe*, *куот почынкi мыe*, *а Рыгуор свою жуонку дубiною бiе*» [32, с. 143], «*Pole z vona, pole, toj perebiraje, a perebuor ziyela za pluot ykidakje*» [31, с. 98], «*Jest i mene diyetia ruodne w czużu storoniye, oj wmywajecie sluozońkami jak buobr u vodije*» [31, с. 149], «*Idę, iđe iż mati, na dżuor najżedżaе*» [8, с. 4]. Із локальними особливостями рефлексації етимологічного голосного пов'язане оформлення субстантивного закінчення *-овъ: *kutiow* [28, с. 66], *burakuow* [29, с. 46], *pirogouw* [32, с. 143], *рукавouw* [32, с. 61], *na raniow* [31, с. 118], *slidkuow*, *czwatkouw*

[21, с. 5], пор.: «*Naj'iełasia burakuow, napiłasia kwasu, try dn'ie w peszy ne palila, bo ne m'iela czasu*» [29, с. 46]; прикметникового закінчення *-ou: *mtn'ie moloduoj* [29, с. 47], молодою [19]. Цей самий дифтонг у закритому наголошенному складі спостережено навіть у книжних за походженням словах, де в літературній мові *o зберігається, як-от: *Buog* [12, с. 22; 8, с. 29; 6, с. 9; 7, с. 3], *Buoh* [31, с. 159; 28, с. 57; 29, с. 34], *Пан Buog* [32, с. 22], *Biosch* [25, с. 119] тощо. Одиничним випадком представлено дифтонг [iy]: *spłodobawśia wiuñ mnī* [7, с. 61].

Дифтонг [K], зумовлений, очевидно, аналогією до наголошеної позиції, засвідчено й у закритих ненаголошених складах (зокрема, у закінченнях родового відмінка множини іменників та місцевого відмінка прикметників): *wvouyšila* [22, с. 35], *duojedati* [22, с. 59], *puoyđem* [22, с. 99], *ZaxKd* [6, с. 6], *nKiila* [11, с. 13; 10, с. 13; 7, с. 5], *ðKstanu* [11, с. 14], *zðKmīv* [11, с. 20], *ðKjedati* [11, с. 22,], *nKjidi* [6, с. 11], *nKiili* [9, с. 7], *zKriuci* [9, с. 6], *javKp* [11, с. 8], *jeKd*, *rožKii* [12, с. 1], *nKzna-la* [12, с. 14; 8, с. 7], *radKst̄y* [12, с. 28], *huorkoji* [30, с. 137], *n̄ puoyđu* [32, с. 64], *do rozbójničkuow* [32, с. 28], *hosteńkuow* [31, с. 77], *u chłopczykuow* [31, с. 112], *charpKv* [9, с. 32], *z priymuow* [12, с. 2], *po rym'yanuom* [22, с. 70], *w wiſzniowiouot* [28, с. 105], *na rokitowiouot* [29, с. 144], *po bohaćkuot*, *na siruoćkuot* [31, с. 179], *w zyloniouot* [30, с. 92], *w noweńkuoj* [27, с. 17], *po biednijoj* [28, с. 76], *na tisowiuj* [28, с. 78], *na majo-vuoy* [22, с. 51], *в правую* [9, с. 15], пор.: «Чи вас циганка того навчила? Чи вам ворожка чаррКв дала?» [9, с. 32].

За аналогією до новозакритих складів дифтонг [K] розвинувся й у відкритому складі, де з історичного погляду мав би зберігатися [o]: *grKzitysja* [7, с. 102], *nKjewishi* [12, с. 37], *kKneć* [8, с. 21], *mnKgo* [7, с. 73], *tpioho* [26, с. 144], *z niużok* [25, с. 66], пор.: «Замуж *nKjewishi* треба всім зажуритись, бути дівкою мутъ люди говорити» [12, с. 37].

На пограниччі західно- та середньополіських говірок у текстах, співвідносних із говіркою с. Немовичі Сарненського району Рівненської області, зафіксовано різноманітні вияви голосних неоднорідної артикуляції внаслідок рефлексації *o: до зуоркі [5, 116], вуен [5, с. 106], *на муей, твуей* [5, с. 117], *Buog* [5, с. 110], пор.: «У саду голле wicim, сам Buog коровай mīcim» [5, с. 110], «Де наши зять подиуvsа, чи вуен у клочче увертиuvsа» [5, с. 106]; *моуй* [5, с. 107, с. 109], пор.: «А млін меле, вода rīns, а колесо повернулося, а до тебе моуй міленкі да й серденько привернулося» [5, с. 107]; *на дviер* [5, с. 117], пор.: «Наехало семсомт бояр на муей dviер, познай, познай, молода Наталочка, котри твуей» [5, с. 117], пор. діалектний фактаж АУМ [4, к. № 51] із села Немовичі та найближчих населених пунктів: *xv[II]st, st[II]l, v[C]z, vOz*. Явищем дифтонгізації охоплено й відкриті склади: *доруоженьку* [5, с. 112], пор.: «Бо вже місяць доруоженьку засветиuv, а уже встior воруетечка прочинцуw» [5, с. 112]. «У середньополіських говірках, – на думку Ю. Шевельова, – дифтонги, посталі з ē, e, o, виступають залишково й зазвичай бувають заступлені монофтонгами i, ó або ý на місці o» [24, с. 964].

Спорадично в суміжних західно-середньополіських говірках представлено явище розпаду дифтонгів на дві окремі фонеми. За спостереженнями Ю. Шевельова, «у деяких місцевостях слабший компонент перетворювався на приголосний, а саме: *e > ve: stol' > stu l > stu l > st el > stvel* (літ. укр. *cmil*). У середньополіській зоні між Дністром і Случчю переважає дифтонг i, ó (у понизов'ї *Прип'яті – o*), але західніше (Сарни – Дубровиця) та деінде в межиріччі Случі та Стиру можна подибати ý, e та похідний

від нього ve (з перетворенням першого складника дифтонга на приголосний): *stvel* ‘стіл’, *kven* ‘кінь» [24, с. 929–930], пор. інші приклади розпаду дифтонга: *tvićk*, *stvićl* (Смородськ, Дубровицького району) [4, к. № 51], *kvin* ‘кінь’, *kvit* ‘кіт’ (Більська Воля та Рудка-Більськовольська Володимирець), *kvěška* ‘кішка’ (с. Сарни Сарн), *nvuž* ‘ніж’, *krv'it* ‘кріт’, *kolvuđka* ‘колідка’, *svil* ‘сіль’, *rvig* ‘ріг’, *porvusna* ‘порісна’ (Городище Дубровиць) [2, с. 52]. Показовими щодо вияву явища розпаду дифтонгів стали фольклорні записи 30-х рр. ХХ ст. із с. Немовичі: *gviřki* [5, с. 78], *gviř* [5, с. 90], *svokil* [5, с. 94], пор.: «Наїхали семигиронки с семи гвиř, навезли вони скрипок, цимбалів на весь дviir» [5, с. 90], «Бодай тобі такий вік, як у мене чоловьїк, – такий гвиřki, як полин, таке мині життя з ним» [5, с. 78].

Висновки. Збереження дифтонгів – типологічна риса північноукраїнського діалектного континууму. Дифтонгічний вокаł [K], простежений у фольклорному фактажі, вважають однією з найархаїчніших ланок на шляху рефлексації *o в сучасне i. Проаналізовані з опертям на діалектологічні праці місцеві фольклорні зразки свідчать про тісний взаємозв'язок на мовному рівні текстів народної творчості та говору, в ареалі якого вони побутоують.

Література:

1. Аркушин Г. Голоси з Підляшша (Тексти) / Г. Аркушин. – Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. держ. ун-ту імені Лесі Українки, 2007. – 536 с.
2. Аркушин Г.Л. Західнополіська діалектологія : [навчальний посібник з регіональної діалектології] / Г.Л. Аркушин. – Луцьк : Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2012. – 256 с.
3. Атлас української мови : в 3 т. – К. : Наук. думка, 1984. – Т. 1 : Полісся, Середня Наддніпрянщина і суміжні землі / ред. І.Г. Матвіяс. – 498 с. – (391 карта).
4. Атлас української мови : у 3 т. – К. : Наук. думка, 1988. – Т. 2 : Волинь, Наддністрянщина, Закарпаття і суміжні землі / ред. Я.В. Закревська. – 520 с. – (407 карт).
5. Весільні обряди Рівненщини. Фольклорно-етнографічні записи XIX – поч. ХХ ст. – Рівне : Волинські обереги, 2004. – 140 с.
6. Ігнатюк І. Народні писні з Подляшша. Балади й гісторичні писні / І. Ігнатюк. – Лаймен, 1984. – 36 с.
7. Ігнатюк І. Обрадовій писні з Подляшша. Весільні писні / І. Ігнатюк. – Люблін, 1982. – 170 с.
8. Ігнатюк І. Народні писні з Подляшша. Кавалірські писні / І. Ігнатюк. – Лаймен, 1984. – 54 с.
9. Ігнатюк І. Народні писні з Подляшша. Любовні писні / І. Ігнатюк. – Лаймен, 1985. – 69 с.
10. Ігнатюк І. Народні пісні з Підляшша / І. Ігнатюк. – Люблін, 1983. – 37 с.
11. Ігнатюк І. Подляські веснянки / І. Ігнатюк. – Люблін, 1982. – 62 с.
12. Ігнатюк І. Народні писні з Подляшша. Родинно-побутові писні / І. Ігнатюк. – Лаймен, 1985. – 64 с.
13. Ігнатюк І. Сіножаття, жнива та обжинки на Південному Підляшші / І. Ігнатюк // Над Бугом і нарвою: український часопис Підляшша. – 2001. – № 5–6(57–58). – С. 48–51.
14. Котилася торба з високого горба : дитячий фольклор із Північного Підляшшя / зап. і опрац. А. Артем'юк. – Більськ на Підляшші, 2011. – 136 с.
15. Кравчук Н.В. На Підляшші – пісні наші (проблеми регіональної специфіки та національної ідентичності) : [монографія] / Надія Василівна Кравчук. – Луцьк : ПВД «Твердиня», 2012. – 280 с.
16. Лабович Л. Світ народної еротики в підляських піснях / Л. Лабович // Над Бугом і нарвою: український часопис Підляшша. – 2015. – № 3(139). – С. 29–34.
17. Мойсіенко В.М. Фонетичні особливості поліського наріччя / В.М. Мойсіенко // Ukrainskie i polskie gwary pogranicza. – Lublin-Luck : Polskie Towarzystwo Ludoznavcze, 2001. – С. 51–59.

18. Мойсієнко В.М. Про південноукраїнський ікавізм та поліські дифтонги : [монографія] / Віктор Михайлович Мойсієнко. – Житомир : Вид-во ЖДУ імені І. Франка, 2007. – 94 с.
19. Моja матул'а переборнічка: Kultura muzyczna wsi Zbuch [Електронний ресурс] : Bielsk Podlaski : Stowarzyszenie Muzeum Małej Ojczyzny w Studziwodach, 2009. – 1 опт. диск (CD).
20. Оryешкі з Оryешкова [Електронний ресурс] : Bielsk Podlaski : Stowarzyszenie Muzeum Małej Ojczyzny w Studziwodach, 2008. – 1 опт. диск (CD).
21. «Постоп'янка з Подляшша»: традиційна музика Підляшша / упоряд. Л. Лукашенко // Етнічна музика України. – К. : Атлантик, 2004. – 31 с.
22. Традиційні пісні українців Північного Підляшша / упорядкув., вступ. ст. і нотні транскрипції Л. Лукашенко. – Л. : Камула, 2006. – 308 с.
23. Чы ја в лузі не калина: Pieśni białoruskiej wsi Husaki. – Bielsk Podlaski : Stowarzyszenie Muzeum Małej Ojczyzny w Studziwodach, 2012. – 20 с. + CD
24. Шевельов Ю. Історична фонологія української мови / Ю. Шевельов. – Х. : Акта, 2002. – 1054 с.
25. Oleszczuk A. Ludowe obrzędy weselne na Podlasiu / A. Oleszczuk. – Lublin : Polskie Towarzystwo Ludoznawcze, 1951. – 208 s.
26. Pieśni Ziemi Bielskiej : gmina Orla / zebrał i oprac. Stefan Kopa. – Bielsk Podlaski : Stowarzyszenie Muzeum Małej Ojczyzny w Studziwodach, 2006. – 223 s.
27. Repertuar zespołów folklorystycznych Białostocczyzny. – Białystok : Wojewódzki Osrodek Animacji Kultury w Białymstoku, 1994. – Zesz. 2. – 116 s.
28. Repertuar zespołów folklorystycznych Białostocczyzny. – Białystok : Wojewódzki Osrodek Animacji Kultury w Białymstoku, 1995. – Zesz. 3. – 128 s.
29. Repertuar zespołów folklorystycznych Białostocczyzny. – Białystok : Wojewódzki Osrodek Animacji Kultury w Białymstoku, 2003. – Zesz. 4. – 161 s.
30. Ruś Podlaska: Podlasie w opisach romantyków / [wyboru dokonał i opracował Jerzy Hawryluk]. – Bielsk Podlaski : Zarząd Główny Związku Ukraińców Podlasia, 1995. – 148 s.
31. Stachwiuk V. Siva zožula / V. Stachwiuk. – Biłostuok : Białoruskie Towarzystwo Historyczne i Związek Białoruski w RP, 2006. – 183 s.
32. Śpiewnik podlaski. I / pod red. Doroteusza Fionika. – Bielsk-Podlaski : Związek Białoruski w Rzeczypospolitej Polskiej, 1998. – 154 s.

Грицевич Ю. В. Дифтонгические рефлексы этимологического *o в западнополесском и смежных говорах (на материале фольклорных текстов)

Аннотация. В статье на материале записей местного фольклора и современныхialectологических данных рассмотрено функционирование дифтонгов на месте этимологического *o в периферийных подляшских и смежных западно-среднополесских говорах северного наречия украинского языка. Проанализированные с опорой на dialectографические источники западнополесские народнопоэтические тексты подтверждают гипотезу об эвристической ценности фольклорных записей в качестве материала для изучения особенностей народной речи.

Ключевые слова: дифтонги, ударение, говоры, фольклорные тексты, Западное Пolesье.

Hrytsevych Yu. Diphongal Reflexes of Etymological *o in Western Polessian and Adjacent Dialects (on the Material of Folklore Texts)

Summary. The functioning of diphthongs in the place of etymological *o in peripheral Pidlashshia and adjacent Western-Middle-Polessian dialects of the Northern dialect of the Ukrainian language on the material of the records of local folklore and modern dialectological data analysed in the article. The key findings of this study confirm the hypothesis about heuristic value of folklore records as a case study of the dialectal speech peculiarities.

Key words: diphthongs, stress, dialects, folklore texts, Western Polissia.